

RODINA MÁ STÁLE BUDOUCNOST (ROZHOVOR S BISKUPEM JANEM VOKÁLEM)

Od odvaze jít proti proudu a touze po nerozlučitelném manželském svazku, kterou mladí lidé ani dnes neztrácejí, jsme hovořili s královéhradeckým biskupem Janem Vokálem, účastníkem VII. světového setkání rodin se Svatým otcem, které proběhlo na přelomu května a června v Miláně. Jeho zpětný pohled na toto setkání přináší naději, že rodina není navzdory prožívaným krizím reliktem minulosti.

S jakými dojmy jste přijel ze Světového setkání rodin?

„Hlavně s velkou radostí z toho, jak velký je zájem o rodinné hodnoty mezi lidmi všech generací a ze všech kontinentů. Z naší všední zkušenosti se někdy zdá, jako by rodina procházela krizí, kterou už nepůjde zastavit. Ale na tomto setkání jsem nejen já bezprostředně cítil, že síla rodinných hodnot, které i v dnešní společnosti přetrvávají, tyto výkyvy překoná. Během setkání zaznělo mnoho zajímavých myšlenek, ale i beze slov tam bylo znát, že většina křesťanů rodinné hodnoty hrdě hájí a stojí za nimi. A že toto odhodlání má dokonce vzrůstající tendenci – překvapivě mnoho mladých lidí se snaží brát tento závazek vážně navzdory trendům. Nechtějí o tento dar přijít.“

Co vás z pestré nabídky několikadenního setkání osobně upoutalo? Na co konkrétního budete hodně vzpomínat?

„Nepochybně to byl rozhovor rodin se Svatým otcem. Kromě něj mě inspirovala například katecheze bostonského arcibiskupa kardinála O'Malleyho na téma Rodina a slavení neděle. Vyšel z biblického textu 1. knihy Mojžíšovy o stvoření světa a připomněl obecně lidskou i křesťanskou důležitost neděle, dne odpočinku, který je nejen oslavou Stvořitele, ale i svátkem rodiny. K této myšlence se ostatně připojil i Svatý otec Benedikt XVI., který neděle ve své homilii přímo nazval 'dnem rodiny'. Hovořil o třech dimenzích lidské existence, kterými jsou rodina, práce a svátek.“

Během sobotní vigilie byl vytvořený prostor pro otázky adresované přímo papeži. Lze shrnout, co měli účastníci setkání na srdci, na co chtěli slyšet od papeže odpověď?

„Byla to velmi ojedinelá chvíle, kdy zástupci rodin hovořili přímo ke Svatému otci a ten jim spatra odpovídal. Nebyla to oficiální debata svázaná protokolem, která by se vyhýbala nepříjemným tématům. Řečníci papeži připomínali mnohé slabiny dnešní rodiny, případy, kdy hodně křesťanů žije v jiném svazku, než je křesťanské manželství. Někteří mluvili z vlastní zkušenosti a žádali Svatého otce o radu. Papež v reakci na to vyzval všechny věřící, aby takové lidi přijali mezi sebe a projevovali jim lásku a pochopení. Vyjádřil lítost nad tím, že takto žijící lidé nemohou přijímat svátost smíření ani eucharistii a vyzval je, aby se při mši svaté snažili přijímat Krista 'duchovně'. Pak jim Pán nepochybně ukáže cestu. Svatý otec tak vyjádřil lásku a podporu lidem, kteří nenašli správnou cestu ke křesťanské rodině, a zároveň odhodlání církve neslevit z nároků Kristem posvěceného manželství.“

Co vás nejvíce zaujalo z papežova poselství rodinám, které sdělil během nedělní bohoslužby?

„Svatý otec v homilii velmi zdůrazňoval, že rodina – ta nejužší i ta, kterou tvoří církevní společenství – je obrazem Nejsvětější Trojice. Bůh sám se nám ukazuje ve společenství osob. A člověka, kterého stvořil ke svému obrazu, povolává ke stejnému úkolu. Ke společenství a tvořivé lásce. Dá se říci, že to je samotný zdroj křesťanské rodiny a důvod, proč církvi na rodině tolik záleží. Povolání k lásce - ať už v rámci rodiny nebo církve - tedy není jen jeden z mnoha životních úkolů, je to hlavní poslání každého člověka. Proto nemůžeme rodiny zanedbávat, stavět je na vedlejší kolej nebo mávnout rukou nad jejich lehkomyšlným rozbíjením či snižováním jejich významu.“

Jak vy osobně vnímáte roli rodiny a zvláště křesťanské rodiny v současné společnosti?

„Dnešní společnost je rodině mimořádně nepřátelská. Ne snad tím, že by proti ní směřovala nějaká cílená ideologie, ale tím, že sobectví a individualismus se považují za normu, zatímco rodina postavená na křesťanských hodnotách za anomálii. Vnímání rodiny se tak ve společnosti vlastně úplně obrátilo. Pro mladé lidi je pak těžší se zorientovat, najít správnou cestu a vydržet na ní. Plyne z toho velký úkol i pro církev – najít způsob, jak jim tuto cestu ukazovat a jak je povzbuzovat, když z ní sejdou. Role rodiny je přitom v dnešním světě stejná jako v minulosti – je to nerozlučitelný svazek muže a ženy, který církev jménem Božím požehná. Žijí-li oba manželé podle evangelia, je jim svátost manželství zdrojem síly a zárukou, že nezabloudí.“

Je zároveň velkým a nenahraditelným požehnáním pro jejich děti. Rodina je, slovy blahoslaveného Jana Pavla II., malá domácí církev. S krizí identity dnešního člověka a s tím souvisejícím malým počtem solidních křesťanských rodin se totiž také výrazně snižuje počet duchovních povolání, která svět tolik potřebuje. Ale jak už jsem říkal – světové setkání mě utvrdilo v tom, že je stále dost rodin, které právě hodnoty důsledně stráží. A jsem si jist, že po nich mladí lidé v Evropě i v Česku nepřestávají toužit.“

V čem vidíte přínos těchto světových setkání rodin?

„Právě v tom, že tam můžeme nejen slyšet a vidět, ale i bezprostředně zakoušet, že rodina stále žije. Že to není jen jeden z mnoha kulturních vzorců, ale univerzální model, který platí všude na světě. Že je součástí Božího záměru s člověkem, základním životním povoláním. Přínosem těchto setkání je i to, že spolu lidé z různých koutů světa mohou sdílet své obtíže a problémy týkající se rodiny. Společně je pojmenovávají, diskutují o nich, podporují se navzájem a společnými silami hledají řešení. Tentokrát se do toho bezprostředně zapojil i Svatý otec, nástupce Petřův.“

Měl byste na srdci nějaký vzkaz pro naše čtenáře, kteří uvažují o tom založit rodinu?

„Můj vzkaz je jednoduchý: Ať se rodinu založit nebojí. Uskutečnit to v praxi samozřejmě bývá obtížnější, proto radím mladým lidem, aby se hodně pohybovali v církevním společenství mládeže, kde je vyšší pravděpodobnost nalezení partnerů o manželství stejně smýšlejících. Pokud budou mít oba jednu víru, dobrý úmysl a spolehnou se především na Boha, jejich svátostné manželství neztroskotá. Pohledem dnešního světa samozřejmě musí jít mladý muž či žena proti proudu. Odvahu, kterou k tomu potřebují, proto musí přijmout jako svůj úkol, své životní povolání. Jako dobrodružství pro Krista, které je mnohem cennější a šťastnější, než jsou navenek lákavější dobrodružství založená na sobectví a proměnlivých hodnotách. Ta šťastně nikdy nekončí.“

Za rozhovor děkuje Ludmila Čiháková

ODPOVĚDI BENEDIKTA XVI. RODINÁM

Mezi účastníky VII. světového setkání rodin se Svatým otcem, které proběhlo na přelomu května a června v Miláně, byla i téměř stovka účastníků z České republiky. Hlavním tématem bylo Rodina – práce a slavení. V části programu, vyčleněného pro setkání rodin s papežem, došlo i na otázky, dotýkající se současných problémů.

Během celovečerního programu 2. června v milánském parku Bresso - nazvaného „Svátek svědectví“ - odpovídal Benedikt XVI. spatra před asi 350 000 přítomnými na pět otázek, položených mu účastníky z pěti kontinentů. Týkaly se papežova dětství, manželství uzavíraného navždy, rodiny v dnešní ekonomické krizi, souladu zaměstnání s požadavky rodiny a nakonec situace rozvedených a znovusezdaných. Uvádíme některé myšlenky z papežových odpovědí.

Jedno srdce, jedna duše

Když se jedno vietnamské děvčátko papeže zeptalo na jeho dětství, svěřil se přítomným se svými vzpomínkami: „Pro rodinu byla u nás vždycky podstatná neděle, která však začínala již v sobotu odpoledne. Otec nám četl nedělní čtení ze mše z jedné knihy, která byla v té době v Německu velmi rozšířená a v níž také bylo vysvětlení jednotlivých textů. Tak začínala neděle: radostnou atmosférou jsme vstoupili do liturgie. Druhý den jsme šli na mši. (...) Doma pak byl přirozeně velký společný oběd. A hodně jsme zpívali. (...) Bydleli jsme nedaleko lesa, a tak bylo moc krásné vyjít do lesa, kde jsme si hráli a prožívali různá dobrodružství. Jedním slovem: byli jsme jedno srdce a jedna duše, s množstvím společných zkušeností, a to i v dobách velmi špatných. (...) Pokud bych si měl trochu představit, jaké to bude v Ráji, vybaví se mi vždycky čas mého mládí a dětství...“

Navždy

Na otázku snoubenců z Madagaskaru, kteří se svěřili s tím, že i když je slovo „navždy“ přitahuje, zároveň v nich vyvolává bázeň, papež uvedl, že „cit lásky je krásný, ale musí být očišťován, musí procházet cestou rozlišování, to znamená, že musí dojít také na rozum a vůli. (...) Zamilovanost se tedy musí stát pravou láskou, musí se zapojit vůle a rozum (...), aby mohl skutečně celý člověk, se všemi svými schopnostmi, po rozumové úvaze a se silou vůle říct: 'Ano, to ať je můj život'. (...) Je také důležité, aby nikdo nebyl osamocený. Není tu jen on a ona, ale také farní společenství, církev, přátelé. Toto všechno: správné sebeuvědomění, společenství života s druhými, rodinami, které si vzájemně pomáhají, je velmi důležité.“

Partnerství nového typu

V souvislosti s ekonomickou krizí, dopadající na život mnoha rodin, hovořil papež i o politice: „Mám za to, že by měl ve všech stranách posílit smysl pro odpovědnost, aby se neslibovaly věci, které nemohou být uskutečněny, aby se neusilovalo jenom o hlasy voličů, ale byla přijata odpovědnost za blaho všech; aby se pochopilo, že politika je vždycky i lidskou a mravní odpovědností před Bohem a lidmi.“ A dal jeden konkrétní návrh: „V Evropě máme síť různých partnerství, kulturní výměny, které jsou jistě velmi dobré a užitečné, ale možná, že je zapotřebí partnerství jiného typu, totiž aby jedna konkrétní rodina na Západě, v Itálii, Německu, Francii přijala odpovědnost za pomoc jiné rodině. Podobně farnosti a města, která by poskytovala skutečně konkrétní pomoc.“

Soulad mezi zaměstnáním a rodinou

Na téma sladění pracovní doby s péčí o rodinu Benedikt XVI. uvedl, že „existují podniky, které poskytují určité výhody pro rodiny (...) a uvědomují si, že dopřát nějaké volno je v posledku výhodné i pro podnik, protože to posiluje lásku k práci, a tedy i samotný podnik. Chtěl bych proto vyzvat zaměstnavatele, aby mysleli na rodiny a na to, jak napomáhat tomu, aby tyto dvě priority byly sladěny. (...) Zdá se mi, že je třeba jednat s určitou přirozenou kreativitou, což není vždy snadné. Každý by měl přinášet do rodiny alespoň nějaký drobný prvek radosti, pozornosti, sebezapření, aby rodina byla spolu, a tak byly

přijímány a překonávány noci, temnoty. (...) Domnívám se, že neděle, den Páně, je jakožto taková též 'dnem člověka', abychom byli svobodní.“

Rozvedení a znovusezdaní

Papež také zmínil problém rozvedených, kteří uzavřeli nový sňatek. To, jak řekl, „patří k velkým bolestem dnešní církve.“ Přítomné ujistil, že „církev je má ráda. Tato láska však musí být vidět a cítit. Myslím, že je velkým úkolem farnosti, katolického společenství, udělat vše, co je v jejich možnostech, aby tito lidé cítili, že jsou milováni, přijímáni, že nejsou 'mimo', třebaže nemohou přijmout rozhřešení a eucharistii. Musí nahlédnout, že i tak žijí plně v církvi. A pokud snad není možné udělit absoluci ve zpovědi, je velmi důležitý stálý kontakt s nějakým knězem, duchovním vůdcem, aby mohli vnímat, že jsou vedeni a doprovázeni. (...) I bez 'hmatatelného' přijetí svátosti můžeme být duchovně sjednoceni s Kristem v jeho těle. Je důležité to pochopit a skutečně najít možnost, jak prožívat víru s Božím slovem, se společenstvím církve a nahlédnout, že jejich souzení je pro církev darem, protože tím slouží všem, i obraně stabilní lásky a manželství. (...) Jejich utrpení, pokud je skutečně vnitřně přijato, je pro církev darem. Je třeba, aby věděli, že právě tak slouží církvi a jsou v jejím srdci.“

Podle www.radiovaticana.cz zpracovala Ludmila Šturmová

Plný text odpovědi na www.radiovaticana.cz.

LETEM SVĚTEM (RC MONITORING Č. 16 Z 12. 8. 2012)

Homosexuálové se opět předváděli

Hlavním mediálním partnerem letošní pražské oslavy homosexuální pýchy je **Česká televize!!!** Opravdu chcete zůstat jejími koncesionáři? Vážně k životu televizi s programem ČT potřebujete? Dalším sporným podporovatelem průvodu homosexuálních osob je příspěvková organizace **Ministerstva pro místní rozvoj CzechTourism**. (*Vida na co jdou také peníze daňových poplatníků?! Pro opravdovou kulturu peníze nejsou.– pozn.*) Je taková záležitost jako oslava homosexuální orientace opravdu kulturní akce, která si zaslouží státní podporu? (*Stát dobře ví, kde na to brát. Ostrouhá sociální dávky postiženým osobám, zmrazí důchody, vezme rodinám...- pozn.*) Slovo kultura totiž označuje „souhrn hmotných a duchovních hodnot,“ jak nám říká slovník cizích slov. Že se na místě může lidem, možná zejména těm nedobrovolně přihlížejícím, udělat nevolno, je pochopitelné, a tak nebude chybět přítomnost dalšího z partnerů, **záchranářů z České Kamenice**.

Zdravotnickou pomoc ale nebudete potřebovat, pokud místo na Gay Pride 2012 (pochod homosexuálů) přijedete na akce zaměřené na obranu tradičních hodnot, které jako jediné (a celými generacemi osvědčené) vytvářejí zdravé prostředí společnosti. „Je zajímavým paradoxem, že v chudších evropských zemích na jih či východ od nás, kde společnost ani zdaleka nedosahuje takových ekonomických výdobytků jako v „moderní“ Evropě, lidé nejenže pojem „registrované partnerství“ neznají, ale také vám nevěří, že něco takového vůbec existuje, jsou duševně více vyrovnaní, nežijí obklopeni stresem a závistí jednoho vůči druhému. Možná nakonec potomci těchto národů ukáží „moderní“ Evropanům, že základním kamenem každé společnosti je ona opomíjená a zesměšňovaná **tradiční rodina**, napsal ve svém článku Mladých křesťanských demokratů (MKD) Petr Jurčík. **MKD pořádá 18. srpna 2012 další ročník Pochodu pro rodinu**, který projde centrem Prahy. Také akce D.O.S.T. pořádá 18. srpna demonstraci, kterou chce poukázat na absurditu podstaty homosexuálního průvodu centrem hlavního města. „**Může-li být člověk na něco hrdý, pak jsou to přínosné výsledky volných rozhodnutí, například dílo, které vybuduje vlastní prací, domov, který spoluvytváří a podobně.** Optika Prague Pride 2012 je však, jak se zdá, zcela opačná,“ píší zástupci uskupení ve svém prohlášení.

Co k tomu dodat? Snad jen to, ať si žijí podle své orientace v tichosti, ale ať se stále teatrálně nepředvádějí na veřejnosti, neotravují normální lidi a nenormálnost nevydávají za normu lidského života a žití. Vždy platilo a doufám, že bude platit nadále, že podstatou národa je svazek muže a ženy plus děti, tedy rodina. A jaká je rodina, takový je národ. Jsou i jiné menšiny v našem státě, které se neustále nevnučují!

js.

V. KODET: MAJETKOVÉ NAROVNÁNÍ, REAKCE VE SPOLEČNOSTI A MY

Přinášíme vám text P. Vojtěcha Kodeta „O.Cam“, kterým reaguje na debatu ohledně majetkového narovnání mezi státem a církvemi.

Dne 8. srpna 2012 vydalo několik desítek osobností veřejného života prohlášení, v němž se staví za přijetí zákona o majetkovém narovnání státu s církvemi. Den poté, vydalo Tiskové středisko ČBK prohlášení, ve kterém se předseda ČBK kardinál Dominik Duka, předseda Ekumenické rady církví Joel Ruml a předseda Federace židovských obcí Jiří Daniček odmítavě postavili k předvolební kampani ČSSD, kritizující zákon o částečném majetkovém narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Jejich ostrou reakci vyvolal mimo jiné billboard, na němž je nápis „ODS a TOP 09 chtějí darovat církvím 134 miliard“ u obrázku modré ruky dávající vak druhé ruce, zřejmě duchovního.

Musím se přiznat, že mě aktivní přístup našich osobností k tomuto tématu potěšil a že jsem uvítal i jasnou reakci představitelů církví a Federace židovských obcí. Ze sdělovacích prostředků by člověk mohl mít snadno pocit, že se celý náš národ zbláznil. Veřejného slyšení se dostává těm, kteří tvrdí, že církev ublížila českému národu víc než komunismus, že máme být bývalému režimu vděční za to, že církevní majetek uchránil pro všechny občany, že je nespravedlivé dávat tak veliký dar církvi... Všichni se tváří, že vědí, co prospěje lidem i církvi a co ne, a nikoho už nezajímá pravda a spravedlnost. Kupy nesmyslů a lži v ústech politiků zahánějí normálního člověka do pocitu bezmoci a rezignace.

Nevím, jestli naši církví prospěje majetkové vyrovnání nebo ne. Pro nás věřící je ale celý humbuk kolem majetkového vyrovnání důležitým bodem k zamyšlení. Je zvláštní, jak vysoké procento věřících se díky tomu začalo distancovat od církve,

jako by zapomněli, že církev jsme my všichni věřící dohromady. Jako by zapomněli na krivdy doby minulé, které byly spáchány našim otcům a dědům. Je stejně tak zajímavé, jak mnozí věřící v uplynulých dvaceti letech svými hlasy ve volbách tolik podporovali velké politické strany v domněnku, že ony na nás budou mít ohled a že budou hájit naše práva. Ve dvojích posledních volbách největší skupina katolíků dokonce volila stranu, která svým vystupováním v posledních měsících postavila většinu veřejnosti proti církvi. Když byl v totalitě jasný nepřítel, drželi jsme pohromadě a byli jsme hlasem, který se nedal umlčet ani pronásledováním. Jsem přesvědčen, že pokud se v dalších volbách nepostavíme za politiky se skutečně dobrým morálním profilem, popř. za stranu, která bude programově hájit mravní hodnoty a zájmy všech občanů bez rozdílu, tak nám není pomoci. Věřících v naší zemi není málo, bohužel však v důležitých věcech se nedokážeme přenést přes rozdílné přístupy a stát při sobě. Církev přežila za svou existenci všechny možné politické systémy a přežije i tento u nás, ale je možné, že se nebude věřícím v další generaci žít v této zemi dobře, a to i naší vinou.

Vojtěch Kodet
(převzato z www.cirkev.cz)

HISTORIK T. PETRÁČEK K NEPRAVDIVÝM PROHLÁŠENÍM

Vedoucí Katedry kulturních a náboženských studií PdF UHK doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D. reaguje, z pohledu historika, na některá nepravdivá tvrzení z tiskové konference ČSSD věnované Společnému prohlášení předsedů ČBK, ERC a FŽO.

Pan Zaorálek se pustil na historické pole a označil roli katolické církve v nacistické době za "nejasnou", mluví dokonce o kolaboraci a jako argument vytáhl román o poměrech za slovenského štátu. Když historie, pak tedy pár faktů. Katolická církev jako první instituce analyzovala a jasně pojmenovala zrádnost nacistického režimu už roku 1937 v encyklice *Mit brennender Sorge*. Podle židovského autora Pinchase Lapida jenom papež Pius XII. se podílel na záchraně 700 000 židovských obětí nacismu. Právě se dokončuje soupis obětí nacistického a komunistického režimu v řadách katolické církve, který přesvědčivě ukazuje, jak katolická církev pevně stála na straně národa, svobody a demokracie. Kněz Šrámek byl předsedou exilové vlády v Londýně a Vatikán byl jeden z mála států, který neuznal okupaci českých zemí a vytvoření protektorátu. Z tisíců českých kněží, kteří prošli nacistickými koncentráky, zmiňme legendární kardinály Berana a litoměřického Štěpána Trochtu, kteří se opět jako tisíce dalších za pár let stali oběťmi další totality. Katolická církev jako celek a církev v českých zemích zvláště rozhodně obstála v konfrontaci s nacismem. Pokud je panu Zaorálkovi role církve za druhé světové války nejasná a přesto má potřebu o ní mluvit, měl by si téma nastudovat nikoliv z románů, ale z odborné literatury.

Doc. PhDr. Tomáš Petráček Ph.D., Th.D.,
vedoucí Katedry kulturních a náboženských studií na PdF UHK., specialista na sociální a církevní dějiny
(Zkráceno. Celý článek naleznete na stránkách ČBK: www.cirkev.cz)

K otázce vlastenectví členů katolické církve v době nesvobod se v několika bodech vrací dr. Jan Stříbrný

a) Zpochybňování vlasteneckých postojů církve a dokonce obviňování z kolaborace je věcně nepravdivé a nepoctivé a v podstatě populisticky účelové.

Za kolaboranty lze označit jednotlivce, převážně německé národnosti (prototypem je Franz Werner Bobe), kteří z konjunkturálních důvodů, kariérních ambicí, a přitom vydírání posloužili nacistickému režimu.

Na české straně jsou to vesměs mravně a osobnostně problematictí jedinci (např. Frant. Kříž ohledně novoříšských premonstrátů, rajhradský benediktin Adolf Petr Ungar).

O kolaboraci jako takové ze strany hierarchie a představených se nedá hovořit. Vytrženě ze souvislostí se za ni vydávaly některé vynucené texty z roku 1943 - prohlášení "k ničivému bombardování katolických chrámů" a pastýřský list proti "bezbožectví z Východu"; vstup kanovníka Čiháka v České ligu proti bolševismu v roce 1944 a výzva kapitulního vikáře Opatrného k duchovní péči o tzv. národní hosty na jaře 1945.

Při poctivém čtení lze vidět poctivou a taktickou snahu hierarchů v rámci možného.

b) Katolíci byli samozřejmě součástí rezistence a odboje tak jako každý poctivý a odvážný Čech z jiných názorových skupin:

- mons. Šrámek byl úřadujícím místopředsedou Českosl. nár. výboru v Paříži (1939 - 1940) a předsedou obou exilových vlád v Londýně (1940 - 1945), po boku mu vždy stál mons. Hála

- v západní armádě bojovala řada kněží a řeholníků v řadových jednotkách a několik systemizovaných vojenských duchovních; po osvobození Říma v roce 1944 se do armády přihlásili naši mladí kněží a bohoslovci - 11 z nich bylo odvedeno a v únoru 1945 byli transportováni k naší armádě do Velké Británie

- domácího odboje se účastnilo mnoho členů Orla, především v rámci vojenské Obrany národa (10 z jeho představitelů a náčelníků žup bylo popraveno nebo zahynulo v koncentračních táborech; mj. poslední ústřední vzdělavatel Orla P. Augustin Schubert, převor augustiniánů u sv. Tomáše na Malé Straně; členem Orla byli např. oba atentátníci na R. Heydricha Jan Kubiš a Jozef Gabčík a další dva parašutisté, kteří padli v kryptě chrámu sv. Cyrila a Metoděje 18. června 1942 - Josef Valčík a Josef Bublík.

Kněží byli nápomocni i při přechodech do exilu (1939 - 1940), zajišťovali podklady pro falešné osobní doklady, podíleli se na výrobě a distribuci ilegálních tiskovin, ukrývání ilegalistů, partyzánů, finančně a materiálně podporovali uprchlíky a perzekvované rodiny apod., v závěru války měli podíl i na bojových akcích při osvobození našeho území.

c) V letech 1939 - 1945 bylo z řad českého katolického duchovenstva podle stávajících poznatků perzekvováno celkem 371 osob (diecézní a řeholní kněží, řeholní bratři, ojedinele i řeholnice), z nich asi 75 zahynulo.

dr. Jan Stříbrný,
Česká křesťanská akademie, 2. viceprezident
(převzato z www.cirkev.cz)

AHOJ DĚTI!

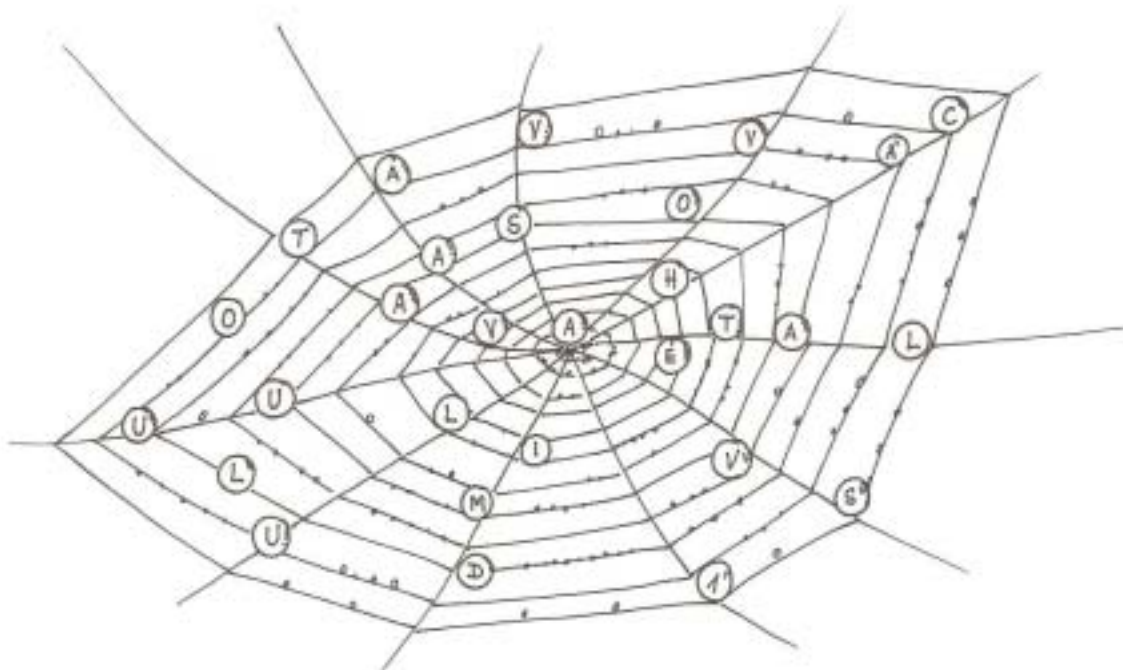
Setkáváme se po velmi příjemné delší přestávce – po prázdninách. Zdá se to jako chvilka od okamžiku, kdy jsme obdivovali krásu jarních květů, a přitom uběhlo několik měsíců. Jaro bylo vystřídáno létem a právě září přinese také první podzimní den.

Pod jabloní, kde zrovna sluníčko dokončuje svou důležitou práci při dozrávání jablek, se mezi stébly suché staré trávy pohupuje velká pavučina. Jindy sotva stojí za povšimnutí, ale dnes je plná kapek rosy a vypadá jako nádherná krajka. Kapičky se třpytí a lesknou v ranním slunci.

Pavučina na našem obrázku se sice netřpytí, ale zase v ní máte schovaný úkol. Ve velkých kapkách jsou písmenka, která posbíráte (vybarvíte pastelkami) ve správném pořadí, pokud budete chodit po vláknkách a hledat vždy tu nejkratší vzdálenost mezi dvěma kapkami. Začátek je označen 1. „Chod'te opatrně“ a najdete celou tajenku. Se začátkem nového školního roku by se nám opatrně „našlapování“ mohlo hodit ve vztahu ke kamarádům a ostatním spolužákům. Třeba vážít slova, než něco někomu řekneme, být mírný a klidný a snažit se s ostatními dobře vycházet.

V září kromě toho, že začíná škola, slavíme také pouť na Mariánské Hoře a připomínáme si významné svěťce (tajenka).

(Otazníček)

Pro starší:

Mariánská Hora – mariánské poutní místo naší farnosti. Také evropské rozvodí. Krásně položený kout s nádherným výhledem do okolí. Místo, kam směřují pravidelně kroky mnoha poutníků. Zvláště pak při pouti začátkem září, kdy slavíme narozeniny Panny Marie, naší nebeské matky. Ta o nás ví, zve nás, chce, abychom se modlili a přinášeli jí své starosti. Jako matka zná i tu největší hloubku bolesti, chápe a pomáhá. Takže s otevřeným srdcem můžeme načerpat novou sílu pro život, mnoho milostí.

Osmisměrka má proto dnes tvar prosících rukou a je naplněna slovy modlitby POD OCHRANU TVOU. Přestože se v této modlitbě některá slova vícekrát opakují, jsou v osmisměrce uvedena všechna. Pouze jsou vynechány výrazy v, o, a, u, k. Po vyhledání celé modlitby zůstane 59 písmen, která vám prozradí tajenku. Je poměrně dlouhá a pochopíte ji teprve po přečtení od konce.

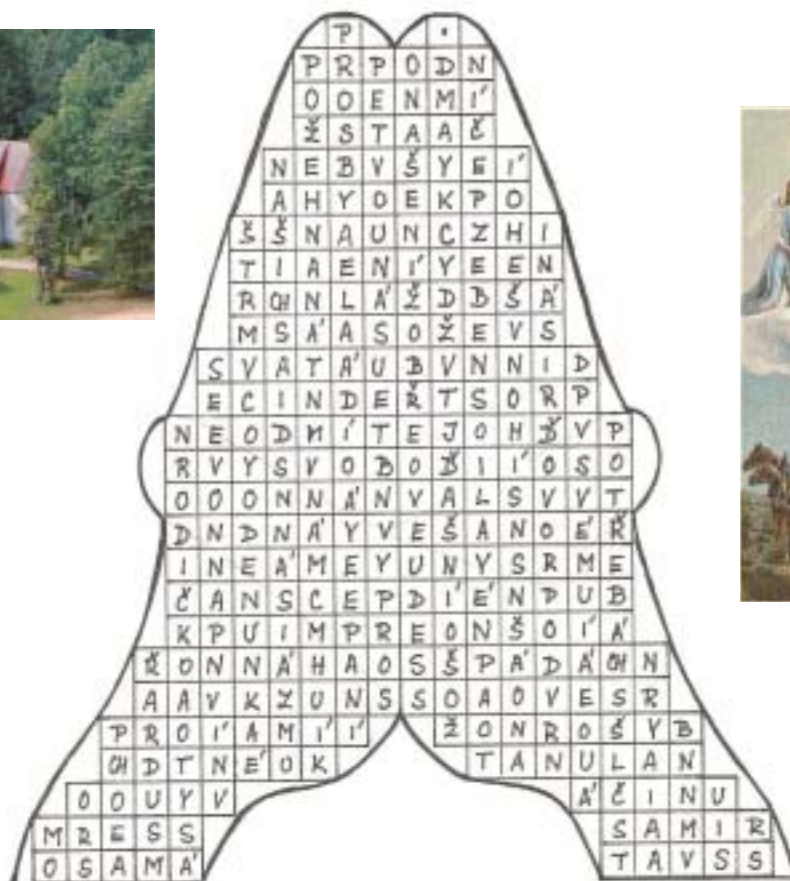
POD OCHRANU TVOU

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko. Neodmítej naše prosby v našich potřebách, ale ode všeho nebezpečí vysvobď nás vždycky, Panno slavná a pozeňnaná! Paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše, u Syna nám smilování vypros, Synu svému nás doporuč, k Synu svému nás doprovod.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Správná podoba zříceniny hradu byla na obrázku č. 4. V 9 větách chyběla písmena, která tvoří tajenku PRÁZDNINY. Slova ukrytá ve větách: VOLNO, ODPOČINUTÍ, SLUNKO, VODA, VÝLET, CESTA, KLID, STAN, PŘÍRODA.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V září 2012 oslaví:

89 let	paní Helena Vašíčková	z Dolní Čermné	77 let	paní Ludmila Hubálková	z Verměřovic
87 let	pan Jaroslav Šebrle	z Dolní Čermné	72 let	pan Zdeněk Macháček	z Dolní Čermné
84 let	pan Václav Vávra	z Horní Čermné	71 let	paní Božena Motlová	z Dolní Čermné
82 let	pan Josef Nastoupil	z Dolní Čermné	70 let	pan Ladislav Pecháček	z Dolní Čermné
80 let	paní Jarmila Marková	z Dolní Čermné	70 let	paní Vladimíra Jansová	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Havlová	z Dolní Čermné	70 let	pan Václav Filáček, MVDr.	z Dolní Čermné
79 let	pan Oldřich Dostál	z Dolní Čermné	65 let	paní Zdeňka Vacková	z Dolní Čermné
79 let	paní Jaroslava Macáková	z Dolní Čermné			

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým blahopřeji, vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	30. 6. 2012	Filip Weisser	z Týniště nad Orlicí
v Dolní Čermné	29. 7. 2012	Sára Brokešová	z Dolní Čermné
v Petrovicích	19. 8. 2012	Matyáš Kotyza	z Vysokého Mýta
v Dolní Čermné	19. 8. 2012	Jakub Šindelka	z Mladé Boleslavi

Rodičům pokřtěných dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

na Mariánské Hoře 5. 8. 2012 Kateřina Motlová z Lanškrouna

Slečně Kateřině Motlové vyprošuji Boží požehnání pro život z víry.

Církevní manželství uzavřeli:

na Mariánské Hoře 25. 8. 2012 Kateřina Motlová z Lanškrouna a Jiří Pecháček z Horního Třešňovce
na Mariánské Hoře 25. 8. 2012 Tereza Kulhánková z Prahy a Miroslav Směšný z Bludova

Novomanželům Pecháčkovým a Směšným rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Petrovicích 27. 7. 2012 s paní Anežkou Hubálkovou z Petrovic
v Dolní Čermné 31. 8. 2012 s paní Olgou Vávrovou z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbě.

otec Josef

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 9. 9. ve 14:00	Poutní kostel Narození Panny Marie na Mariánské Hoře Verše na strunách houslí Duchovní poezie s hudbou starých mistrů Učinkují: Pavel Krčmárik – klavír, Ludmila Krčmáriková – housle Dana Rejmanová – mluvené slovo	
-------------------	--	---

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Září 2012			
Ne 2. 9.	22. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
		16.00	Vágnerovi 102
Ne 16. 9.	24. neděle v mezidobí	7.30	Vackovi 197
		16.00	Severinovi 342
Ne 23. 9.	25. neděle v mezidobí	7.30	Hejlovi 232
		16.00	Vašíčkovi 349
Pá 28. 9.	Slavnost sv. Václava	19.00	Kunertovi 300
Ne 30. 9.	26. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 302
		16.00	Vyhnálkovi 351
Říjen 2012			
Ne 7. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
		16.00	Jurenkovi 160
Ne 14. 10.	28. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 12
		16.00	Pecháčkovi MH
Ne 21. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Motlovi 11
		16.00	Kunertovi 458
Ne 28. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	Havlíčkovi 341
		16.00	Formánkovi 202

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

3. září	-	pondělí	sv. Řehoře Velikého, papeže e učitele církve
4. září	-	úterý	22. týdne v mezidobí 19.00 Dolní Čermná - za Zorku
5. září	-	středa	22. týdne v mezidobí 19.00 Dolní Čermná - za Petra Mareše
6. září	-	čtvrtek	22. týdne v mezidobí 7.30 Dolní Čermná - za zemřelé z rodiny Vávrovy 19.00 Verměřovice - za rodiny
7. září	-	pátek	22. týdne v mezidobí; první pátek v měsíci 14.00 Mariánská Hora - svatba, oddání budou snoubenci: Michaela Adamcová z Letohradu a Lukáš Dušek z Petrovic. 19.00 Dolní Čermná - za rodiče z obojí strany

Příležitost ke svaté zpovědi budete mít:

Středa 5. 9. 2012	Dolní Čermná	15:00 – 17:00 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče
		17:00 – 18:55 h.	P. Josef Roušar
Čtvrtek 6. 9.	Verměřovice	17:00 - 18:55 h.	P. Josef Roušar
Pátek 7. 9.	Dolní Čermná	17:00 – 18:50 h.	P. Josef Roušar

Akce ve farnosti:

Akce	den	datum	hodina	místo
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	středa	5. 9.	během dne	Verměřovice
	čtvrtek	6. 9.	během dne	Dolní Čermná
	pátek	7. 9.	během dne	D. a H. Čermná, Petrovice
výstav Nejsvětější svátosti oltární	pátek	7. 9.	17:00 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace	pátek	7. 9.	po mši sv.	kostel Dolní Čermná
nácvik liturgie - ministranti	sobota	8. 9.	9:00 h.	Mariánská Hora

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí

2. září 2012

36. týden / 2012

Poutní slavnost na Mariánské Hoře v sobotu 8. září a v neděli 9. září 2012

sobota 8. září - Svátek Narození Panny Marie:

- v 19.00 h. rytmická mše sv. - za požehnání pro všechny mladé lidi - v poutním kostele
- ve 20.00 h. modlitba křížové cesty - venku na Mariánské Hoře
- od 20.45 h. – do 21.30 h. - chvíle pro občerstvení
- od 21.30 h. – do 22.30 h. - společná adorace zakončená svátostným požehnáním - v poutním kostele
- od 22.30 h. – do 24.00 h. - možnost soukromé adorace - v poutním kostele (potom se kostel zavírá!)

neděle 9. září:

- v 7.30 h. mše sv. - za poutníky - slouží P. Antonín Ježek z Prahy
- v poutním kostele
- v 10.00 h. mše sv. - za poutníky - slouží Mons. Josef Růt, děkan katedrální kapituly v Hradci Králové
- venku v areálu křížové cesty
- ve 14.00 h. pořad duchovní poezie s hudbou starých mistrů
- v poutním kostele
- v 15.00 h. modlitba křížové cesty
- v poutním kostele
- v 16.00 h. mše sv. - za Josefa Hrdinu, manželku, rodiče z obojí strany a Václava Zouhara,
slouží P. Filip Foltán, po mši sv. udílení novokněžského požehnání
- venku v areálu křížové cesty

Příležitost ke sv. zpovědi v poutním kostele:

7.00 h. - 12.00 h., 13.30 h. - 14.00 h., 15.00 h. - 17.00 h. (během hudebního pořadu se nezpovídá)

Kostelní sbírka této neděle je určena na potřeby poutního kostela na Mariánské Hoře.

Odjezdy autobusů z Verměřovic od kostela na Mariánskou Horu: 6.45 h., 9.15 h., 14.30 h.

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovice a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné.

Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět. **Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: 8.30 h., 12.30 h., 17.30 h.**

Upozorňujeme, že z důvodu nepřítomnosti otce Josefa nebudou v týdnu od pondělí 10. 9. do pátku 14. 9. 2012 v naší farnosti mše svaté. Otce Josefa bude zastupovat P. Oldřich Kučera ze Žamberka.

V případě zaopatřování a pohřbu volejte na tel. číslo: 731 402 249.

10. září	-	pondělí	23. týdne v mezidobí
11. září	-	úterý	23. týdne v mezidobí
12. září	-	středa	Jména Panny Marie
13. září	-	čtvrtek	sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. září	-	pátek	Svátek Povýšení svatého kříže
15. září	-	sobota	Památka Panny Marie Bolestné
			Poutní zájezd farnosti do Křtin a Sloupu v Moravském krasu
			19.00 Petrovice - za Drahušku Mačátovou a rodiče

16. září - neděle – 24. neděle v mezidobí

- 7.30 h. Dolní Čermná - za Josefa Šimka, Jiřího Mikulu a Jana Faltuse
- 9.00 h. Verměřovice - za Gabriela Macana
- 16.00 h. Mariánská Hora - za farníky

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2012

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. září 2012, Poutník vyjde 30. září 2012

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.